LILY ROSSEL SEBASTIAN

lwn.

PUSHPAM SUBRAMANIAM & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH
VT SINGHAM H
ABDUL HAMID EMBONG H
BALIA YUSOF PK
[SAMAN PEMULA NO: 17-1-2002]
24 MAC 2003

PROFESION UNDANG-UNDANG: *Disiplin profesion - Rayuan terhadap keputusan Lembaga Tatatertib - Sama ada dibenarkan - Akta Profesion Undang-undang 1976, s. 103E - Sama ada rayuan sebenarnya berpandukan keputusan tribunal penyiasatan - Sama ada terdapat kecacatan pada memorandum rayuan*

Perayu telah mengemukakan aduan bertulis kepada Lembaga Tatatertib terhadap dua orang peguam atas alasan mereka telah berlaku luar aturan dan terdapat pelanggaran etika. Suatu tribunal penyiasatan dilantik oleh Lembaga Tatatertib untuk menyiasat aduan tersebut dan ia telah mengesyorkan bahawa siasatan formal tidak perlu diadakan. Berpandukan fakta tersebut, Lembaga Tatatertib telah menolak aduan perayu atas alasan tidak terdapat kemungkiran Akta Profesion Undang-undang 1976 ('Akta') oleh kedua-dua peguam berkenaan. Terkilan dengan keputusan tersebut, perayu telah membuat rayuan ke mahkamah ini di bawah s. 103E Akta. Pada tarikh perbicaraan, dua isu telah dibicarakan oleh mahkamah iaitu; (i) sama ada Lembaga Tatatertib perlu dinamakan sebagai satu pihak dalam rayuan semasa; dan (ii) berpandukan memorandum rayuan di hadapan mahkamah ini, sama ada rayuan boleh dibuat ke Mahkamah Tinggi berkenaan keputusan tribunal penyiasatan.

Diputuskan:

[1] Adalah wajar dalam kes semasa untuk menamakan Lembaga Tatatertib sebagai satu pihak walaupun s. 111 Akta tidak membenarkan sebarang tindakan diambil terhadap lembaga tersebut. Ini hanyalah untuk tujuan menamakan suatu pihak dalam sesuatu perbicaraan dan bukannya memberi makna bahawa satu tindakan atau prosiding telah diambil terhadap lembaga tersebut. (ms 667 a-b)

[2] Berkenaan dengan isu kedua, terdapat kecacatan dalam memorandum rayuan tersebut kerana kesemua cabaran yang telah dibangkitkan oleh perayu adalah terhadap keputusan tribunal penyiasatan dan bukan terhadap keputusan Lembaga Tatatertib seperti yang diperuntukkan di bawah

s. 103E(1) Akta dan seperti yang dinyatakan dalam notis rayuan. Sebarang aduan yang dibangkitkan dalam memorandum rayuan hanya boleh dibuat terhadap Lembaga Tatatertib dan bukannya tribunal penyiasatan. (ms 669 f-h & 670 c, f)

[Rayuan ditolak dengan kos.]

Kes-kes yang dirujuk:

Gana Muthusamy lwn. Lim Ong & Co [1998] 4 CLJ 878 CA ***(dirujuk)***

Gurdial Singh Tara Singh lwn. Hendon Hj Mohamed & Anor [1992] 4 CLJ 1983; [1992] 2 CLJ (Rep) 433 HC ***(dibezakan)***

Mat Yasin Dollah lwn. Ibrahim Hussin & Anor [1996] 4 CLJ 395 HC ***(dirujuk)***

Selvamary P Sathianathan lwn. G Rethinasamy [1989] 3 MLJ 49 HC ***(dibezakan)***

Selvamary P Sathianathan lwn. G Rethinasamy [1991] 1 CLJ 266; [1991] 1 CLJ (Rep) 412 HC ***(dibezakan)***

United Malacca Bhd lwn. Pentadbir Tanah Daerah Alor Gajah & Others Applications [2002] 4 CLJ 177 FC ***(dirujuk)***

Williams Ernest Balasingam lwn. The Bar Council [1985] 2 CLJ 173; [1985] CLJ (Rep) 813 ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Courts of Judicature Act 1964, s. 67(1)
Disciplinary Proceedings Appeals Rules 1994, rr. 5(2), 11
Legal Profession Act 1976, ss. 93, 99(1), 100, 101(4), 102(1)(a), 103E(3), 111
Legal Profession (Disciplinary Proceedings) (Appeal) Rules 1994, r. 5(2)
Penal Code, ss. 109, 409

Dilaporkan oleh M Maheswaran

PENGHAKIMAN

VT Singham H:

Ini adalah satu rayuan oleh perayu melalui notis rayuan yang bertarikh 22 Januari 2002 terhadap keputusan Lembaga Tatatertib Peguam-Peguam yang diberikan pada 19 Disember 2001 di bawah Akta Profession Undang-Undang (Legal Profession Act) 1976. Lembaga Tatatertib tersebut ditubuhkan mengikut s. 93 Bahagian VII Akta Profession Undang-Undang 1976 untuk tujuan prosiding tatatertib terhadap semua peguambela dan peguamcara.

Rayuan ini adalah berkenaan dengan satu aduan yang dibuat oleh perayu secara bertulis yang bertarikh 25 Februari 1997 kepada Lembaga Tatatertib tersebut terhadap dua orang peguam yang bernama Puan Pushpam a/p Subramaniam daripada Tetuan Pushpam & Co. dan Encik R. Jegatheesa daripada Tetuan R.J. Esa di Ipoh, responden-responden dalam rayuan ini. Aduan adalah tentang satu 'irregularities and breaches of ethics' terhadap kedua-dua peguam tersebut.

2A. Seksyen 99(1) Akta tersebut adalah seperti berikut:

[99 Complaint against advocate and solicitor or pupil

(1) Any complaint concerning the conduct of any advocate and solicitor or of any pupil shall be in writing and shall in the first place be made or referred to the Disciplinary Board which shall deal with such complaint in accordance with such rules as may from time to time be made under the provisions of this Part.

Diatas aduan tersebut, Lembaga Tatatertib telahpun melantik (constitute) Tribunal Penyiasat (Investigating Tribunal) pada 9 Oktober 2000 seperti diperuntukkan di bawah s. 100 Akta tersebut untuk menyiasat aduan tersebut. Seksyen 100 adalah seperti berikut:

[100 Investigating Tribunal

(1) Where a written application or complaint is referred to the Disciplinary Board, the Disciplinary Board shall, [if it considers that there is merit in the application or complaint,] forthwith constitute an Investigating Tribunal.

(2) An Investigating Tribunal to be appointed by the Disciplinary Board to inquire into the application or complaint shall consist of three members of whom shall be:

(a) two advocates and solicitors; and

(b) one lay person, appointed from the investigating Tribunal Panel.

(3) The Disciplinary Board shall appoint a member from paragraph (a) of subsection (2) to be the chairman of the said Investigating Tribunal.]

Di atas aduan tersebut, peguam Puan Pushpam, responden pertama dalam rayuan ini telah memberi penjelasan kepada Tribunal Penyiasat melalui surat yang bertarikh 9 Disember 2000 seperti di ms 30-33 rekod rayuan. Peguam Encik R. Jegatheesa, responden kedua juga telah memberi penjelasan kepada Tribunal Penyiasat melalui surat yang tidak bertarikh seperti di ms 34-36 rekod rayuan (rujuk kepada s. 101(4) Akta tersebut).

Setelah penyiasatan penuh dijalankan oleh Tribunal Penyiasat, tribunal tersebut telah mensyorkan kepada Lembaga Tatatertib, melalui keputusan yang bertarikh 9 Ogos 2001 seperti di ms 38-45 rekod rayuan bahawa satu siasatan formal tidak perlu mengikut s. 102(1)(a) Akta tersebut. Seksyen 102 adalah seperti berikut:

[102 Disciplinary Board's consideration of report by Investigating Tribunal

(1) The Investigating Tribunal shall determine and recommend to the Disciplinary Board any one of the following recommendations:

(a) that a formal investigation is not necessary;

(b) that no cause of sufficient gravity exists for a formal investigation but that the advocate and solicitor should be ordered to pay a penalty; or

(c) that there should be a formal investigation by a Disciplinary Committee, (emphasis by this court).

(2) If the Investigating Tribunal in its report recommends:

(a) that there should be a formal investigation, then the Disciplinary Board shall constitute a Disciplinary Committee; or

(b) that a formal investigation by a Disciplinary Committee is not necessary, the Disciplinary Board may, if it disagrees with the recommendation, appoint a Disciplinary Committee.

(3) The Disciplinary Board shall inform the advocate and solicitor and the person who made the application or complaint of the manner in which it has determined the application or complaint and in the event of the determination being that a formal investigation is unnecessary the Disciplinary Board shall on the request of the person furnish him with its reasons in writing.]

Keputusan Tribunal Penyiasat dengan ringkas adalah seperti berikut:

1. The Tribunal's Findings of Fact:

1.1 As for Mr. Jega, if we confined ourselves to the two issues as raised by Complainant's counsel, there is no complaint against him.

1.2 Even if we extend it beyond the two issues raised, there is no case against Mr. Jega. Paragraph 21 of the Complaint has not been proved. See reply by Mr. Jega. There is no evidence that the document was served earlier.

1.3 Counsel for the Complainant, Mr. Balasingam, during the Inquiry kept on saying that he will call Mr. Sharma and the land officers as witnesses but he did not and there is no explanation as to why he finally did not call Mr. Sharma or the other witnesses.

1.4 As for Ms. Pushpam, if we confined ourselves to the two issues as raised by Mr. Bala, there is also no case against her.

1.5 However, we will go further and determine whether there is any case against Ms. Pushpam as stated in the Complaint or in the evidence.

1.6 We note that Ms. Sharma was not called as a witness though Mr. Bala said repeatedly he would call him and the witnesses from the land office. There was no explanation why finally Mr. Bala did not call them.

1.7 There is a conflict in the versions as to what transpired at the meeting between Ms. Pushpam and the Complainant and also whether Mr. Sharma had agreed to the extension of the one week. If Mr. Sharma had been called as a witness, he might have been of some help.

1.8 As to the allegations of dishonesty, these were allegedly in the affidavits. These probably would be on the instructions of the client and rebutted.

1.9 We have examined paragraphs 5, 6, 7, 8, 9 and 10 of the Complaint and found that there was no evidence.

1.10 As regards paragraph 11 of the Complaint, as stated at the end of this paragraph it was mere surmise and speculation.

1.11 As for paragraphs 12, 13, 14 and 15 of the Complaint, there was also no evidence of this.

1.12 As for paragraph 16 of the Complaint, it was mere suspicion as to why the Land Office stopped renewing the Temporary Occupation License ('TOL'). No evidence was led as to why it was not renewed. The issue of TOL is a matter for the Land Office.

1.13 As for paragraph 17 of the Complaint, the wordings were "led to believe". This seems to be mere speculation on the part of the Complainant as to the reason why the Land Office's decided not to renew her TOL for 1994.

1.14 As for paragraph 19 of the Complaint, both sides were represented by lawyers at all times then and even now. Complainant's lawyer should have objected.

1.15 By Complainant's admission, she got back 3 acres of land. She originally had 2 acres of land and her mother had 2 acres of land. These were under TOLs. There is no guarantee that Complainant can get the title to the total 4 acres. There is no evidence whatsoever that Pushpam had anything to do with the Complainant not getting the 4 acres of land.

2. **The Tribunal's Recommendation –** That a formal investigation is not necessary.

3. **The date of the Report** – 7th August 2001.

4. **The Signature of the Chairman of the Investigating Tribunal.**

sgd

....

S.Y. Lee
Chairman of the
Investigating Tribunal

Melalui surat yang bertarikh 19 Disember 2001, lembaga tatatertib peguam telah memberitahu kepada perayu seperti yang dikehendaki di bawah sub-s. 3 s. 102 Akta tersebut bahawa selepas menimbang aduan dan laporan tribunal penyiasatan, lembaga tatatertib telah memutuskan bahawa kedua-dua peguam tidak memungkiri sebarang peruntukan di bawah Akta Profesyen Undang-Undang 1976 atau sebarang kaedah-kaedah yang berkaitan. Dengan itu, lembaga tatatertib telah memberitahu bahawa lembaga telah memutuskan tidak memerlukan satu penyiasatan formal dan seterusnya aduan yang dibuat oleh perayu telah ditolak.

Keputusan lembaga tatatertib peguam-peguam adalah seperti berikut:

LEMBAGA TATATERTIB PEGUAM-PEGUAM
ADVOCATES & SOLICITORS DISCIPLINARY BOARD

Your Ref:

Our Ref: DB/44/97/Liz

December 15th, 2001 19 DEC 2001

Madam Lily Rossel a/p Sebastian
No. 16, Jalan Hurst
Kampung Baru, Ulu Sepetang
34010 Taiping, Perak Darul Ridzuan By Post

Dear Sirs/Madam,

Re: Madam Lily Rossel a/p Sebastian -vs- Ms Pushpam a/p Subramaniam & Mr R. Jegatheesan

The Disciplinary Board having considered your complaint and the Report of the Investigating Tribunal, decided that the advocate & solicitor concerned has not breached any of the provisions of the Legal Profession Act, 1976 or any of the Rules made thereunder. As such, the Disciplinary Board has decided a formal investigation is not necessary and that your complaint be dismissed.

The Disciplinary Board will furnish you with reasons in writing upon receipt of your written request.

In the event that you are dissatisfied with the decision of the Disciplinary Board, you are at liberty to appeal to the High Court of Malaya pursuant to Section 103E of the Legal Profession Act, 1976 within one (1) month from the date of receipt of this notification.

Thank you.

Yours faithfully,

t.t.

Renu Maraiah
Legal Officer
Complaints Secretariat

Terkilan dengan keputusan Lembaga Tatatertib tersebut yang diberi pada 19 Disember 2001, perayu telah memfailkan rayuan kepada Mahkamah Tinggi seperti dibenarkan di bawah s. 103E Akta tersebut. Seksyen 103E Akta tersebut adalah seperti berikut:

[103E Appeal from the decision of the Disciplinary Board

(1) Any party aggrieved **by any decision or order made by a Disciplinary Board** shall have the right to appeal to the High Court within one month of notification of the decision or order complained against (emphasis by this court).

(2) The appeal shall be fixed for hearing before three Judges of the High Court.

(3) **Any party aggrieved by the decision of the High Court shall have the right to appeal to the Supreme Court** within one month of the decision of the High Court (emphasis by this court).

(4) The Bar Council may in its discretion intervene at any stage of any appeal under this section.]

Rayuan ini telah ditetapkan untuk perdengaran pada 2 Ogos 2002 dihadapan tiga Hakim Mahkamah Tinggi. Pada tarikh tersebut, mahkamah ini mendapati bahawa Notis Pemberitahu Tarikh Bicara tidak diserahkan kepada kedua-dua responden. Bagaimanapun, responden kedua hadir di mahkamah selepas Timbalan Pendaftar Mahkamah Tinggi Ipoh menelefon beliau pada petang untuk hadir di mahkamah. Manakala responden pertama tidak dapat dihubungi. Oleh itu, mahkamah ini telah mengarahkan bahawa Notis Pemberitahu Tarikh Bicara diserahkan kepada kedua-dua responden dan rayuan ditangguh ke 24 Ogos 2002.

Sebelum mahkamah tangguh rayuan untuk tarikh lain, YA Hakim Utama Abdul Hamid Embong H mengemukakan dua soalan awal (preliminary issues) seperti berikut dan minta pihak-pihak untuk berhujah atas soalan-soalan tersebut pada tarikh baru perdengaran rayuan. Kedua-dua soalan adalah:

(i) Whether the Disciplinary Board of the Bar should be made a party to the proceedings (appeal) set up under the Legal Profession Act?

(ii) Refer to Memorandum Rayuan – grounds of appeal are all based on the findings of the Investigating Tribunal. Can there be an appeal to the High Court from the recommendation of the Investigating Tribunal?

Pada tarikh perdengaran rayuan pada 14 September 2002, peguam bagi perayu dan kedua-dua responden hadir. Selepas mendengar peguam bagi perayu dan kedua-dua responden tentang dua soalan awalan tersebut, mahkamah ini telah menolak rayuan dengan kos, iaitu kos rayuan dan kos Tribunal Penyiasat. Perayu tidak berpuas hati terhadap keputusan mahkamah ini dan telah memfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan Malaysia.

Mengikut s. 103E(3) Akta tersebut, perayu boleh membuat rayuan kepada Mahkamah Agung yang sekarang dipanggil Mahkamah Persekutuan dalam satu bulan daripada keputusan Mahkamah Tinggi. Dalam hal ini, pihak-pihak boleh mengambil tindakan yang sewajarnya sama ada rayuan dibuat kepada Mahkamah Agung terhadap keputusan Mahkamah Tinggi atau kepada Mahkamah Rayuan. (Rujuk kepada s. 67(1) Akta Mahkamah-Mahkamah Kehakiman 1964). Bagaimanapun mengikut keputusan Mahkamah Persekutuan dalam kes *Gana Muthusamy lwn. Lim Ong & Co.* (lihat Permohonan Civil No. 08-19-98 (J)) Notis Rayuan terhadap keputusan Mahkamah Tinggi sepatutnya difailkan terus ke Mahkamah Persekutuan. Mahkamah Persekutuan juga telah mengenepikan keputusan Mahkamah Rayuan yang dilaporkan di [1998] 4 CLJ 878 pada 3 November 1998 (Koram: YAA Tun Dato' Seri Hj. Mohd Eusoff bin Chin, KHN, YAA Dato' Wan Adnan bin Ismail, HBM, dan YA Dato' Dr. Zakaria bin Mohd Yatim, HMP). Seterusnya Mahkamah Persekutuan setelah membenarkan lanjutan masa kepada perayu pada 3 November 1998 untuk memfailkan Notis Rayuan ke Mahkamah Persekutuan pada 4 Ogos 1999, lihat Rayuan Sivil No. 02-20-98 (J) telah menolak rayuan perayu (Koram: YAA Dato' Wan Adnan bin Ismail, HBM (pada masa itu), YA Dato' Paduka Mohd Dzaiddin bin Haji Abdullah, HMP (pada masa itu) dan YA Dato' Abdul Malek bin Haji Ahmad, HMP. (Rujuk kes *United Malacca Berhad lwn. Pentadbir Tanah Daerah Alor Gajah Dan 8 Others Applications* [2002] 4 CLJ 177.

Diatas soalan pertama, sama ada Lembaga Tatatertib harus dinamakan satu pihak dalam rayuan ini, peguam perayu telah berhujah bahawa Lembaga Tatatertib tidak dinamakan sebagai satu pihak kerana peruntukkan di bawah s. 111 Akta tersebut tidak membenarkan sebarang tindakan atau prosiding terhadap Lembaga Tatatertib tersebut.

Seksyen 111 Akta tersebut adalah seperti berikut:

> **111 No action against Disciplinary Committee, etc for act done**
>
> No action or proceeding shall lie against the (Investigating Tribunal, the Disciplinary Committee, the Disciplinary Board, the Malaysian Bar or the Bar Council) or any member thereof for any act or thing done under this Act unless it is proved to the Court that the act or thing was done in bad faith or with malice.

Tentang soalan yang kedua, peguam perayu akui dalam hujahnya bahawa dalam rayuan memorandum tidak mengandungi sebarang aduan terhadap Lembaga Tatatertib diatas keputusan Lembaga Tatatertib tetapi hanya dibangkit terhadap keputusan Tribunal Penyiasat sahaja.

Manakala responden kedua berhujah bagi pihak beliau sendiri dan bagi responden pertama bahawa 'Malaysian Bar' perlu dijadikan satu pihak kerana sekiranya perayu berjaya didalam rayuan ini, Majlis Peguam akan mengemukakan aduan kepada YAA Hakim Besar untuk satu siasatan formal diatas arahan mahkamah ini. Responden kedua merujuk kepada kes *Selvamary d/o P Sathianathan lwn. G Rethinasamy* [1989] 3 MLJ 49 untuk menyokong hujahan beliau.

Seterusnya, responden kedua membangkitkan satu isu bahawa tempoh untuk memfailkan rayuan di Mahkamah Tinggi telah luput kerana rayuan hendaklah difailkan dalam tempoh satu bulan daripada tarikh pemberitahu keputusan mengikut s. 103E Akta tersebut. Beliau berhujah bahawa tarikh pemberitahu adalah 19 Disember 2001 dan merujuk kepada surat bertarikh 19 Disember 2001 daripada Lembaga Tatatertib Peguam-Peguam. Responden kedua juga berhujah bahawa rekod rayuan tidak mengandungi keputusan Lembaga Tatatertib dan beliau merujuk kepada kes *Mat Yasin bin Dollah lwn. Ibrahim b. Hussin & Anor* [1996] 4 CLJ 395 dimana Nik Hashim H memutuskan bahawa tanpa keputusan Hakim Mahkamah Sesyen rekod rayuan adalah tidak lengkap. Selanjutnya, responden kedua berhujah bahawa mengikut memorandum rayuan aduan adalah terhadap Penyiasat Tribunal dan bukan terhadap Lembaga Tatatertib.

Oleh itu, responden kedua berhujah tidak ada rayuan yang sah di hadapan mahkamah ini.

Keputusan Mahkamah Ini

Tentang soalan pertama, sama ada Lembaga Tatatertib harus dinamakan sebagai satu pihak dalam rayuan ini, saya berpendapat bahawa adalah wajar sekiranya Lembaga Tatatertib dinamakan satu pihak. Walaupun s. 111 Akta tersebut menyatakan bahawa tindakan atau prosiding tidak boleh diambil terhadap Lembaga Tatatertib, saya berpendapat bahawa hanya untuk menamakan Lembaga Tatatertib sebagai satu pihak untuk tujuan rayuan ini bukan mestinya memberi makna bahawa satu tindakan atau prosiding telah diambil terhadap Lembaga tersebut.

Seterusnya, saya mendapati bahawa peruntukkan di bawah k. 5(2) Legal Profession (Disciplinary Proceedings) (Appeal) Rules 1994 juga adalah penting dan harus dipatuhi supaya Majlis Peguam diatas budibicaranya boleh masuk (intervene) di peringkat rayuan ini. Untuk Majlis Peguam dapat masuk (intervene) dalam rayuan ini, saya mendapati bahawa rekod rayuan harus diserahkan kepada Majlis Peguam supaya mereka dapat peluang sama ada untuk masuk (intervene) dalam rayuan ini.

Kaedah 5(2) Legal Profession (Disciplinary Proceedings) (Appeal) Rules 1994 adalah seperti berikut:

> **5 Filing of appeal record**
>
> (2) A copy of the appeal record shall be served personally on the respondent, the Director and the Bar Council.

Dalam rayuan ini tidak ada sebarang maklumat atau bukti daripada peguam perayu sama ada rekod rayuan diserahkan kepada Majlis Peguam seperti dikehendaki di bawah kaedah tersebut.

Dalam kes *Selvamary d/o P. Sathianathan lwn. G. Rethinasamy* [1989] 3 MLJ 49 isu yang timbul oleh peguam bagi responden adalah sama ada Majlis Peguam atau 'the Malaysian Bar' dimana keputusannya adalah dipersoalkan perlu dinamakan sebagai satu pihak dimana sebenarnya tidak dinamakan. Juga, tempoh untuk rayuan telah luput dan dengan itu rayuan tidak timbul dan diatas alasan ini sahaja rayuan harus ditolak. Manakala peguam yang mewakili pengadu berhujah bahawa apa yang perlu dibuat oleh pengadu untuk mengaturkan rayuan adalah hanya untuk serahkan salinan dokumen-dokumen keatas Majlis Peguam dan ini telah dilakukan "mengikut s. 103 Akta tersebut dimana Majlis Peguam harus diserahkan dengan setiap tiap-tiap dokumen yang dirujuk dalam s. 103 Akta tersebut. Oleh itu, peguam bagi perayu berhujah rayuan boleh diteruskan. Edgar Joseph Jr. H (pada masa itu) di antara alasan yang lain memutuskan bahawa the Malaysian Bar harus dinamakan sebagai satu responden. Edgar Joseph Jr. H juga memutuskan bahawa tempoh masa untuk

membuat rayuan telah luput dan tidak ada sebarang peruntukkan di Akta tersebut untuk melanjutkan tempoh masa. Beliau menolak rayuan dengan kos diatas dua bantahan awal tersebut.

Bagaimanapun, pengadu dalam rayuan itu tidak puashati di atas penolakkan rayuan dan telah memfailkan rayuan kepada Mahkamah Agung. Di peringkat ini adalah wajar untuk sebut bahawa dalam rayuan di hadapan mahkamah ini, kedua-dua pihak tidak memaklumkan kepada mahkamah bahawa keputusan Edgar Joseph Jr. H (pada masa itu) telah dirayu kepada Mahkamah Agung dan bahawa keputusan Mahkamah Agung dilaporkan dalam jernal undang-undang. Bagaimanapun selepas satu semakan dijalankan oleh saya selepas keputusan ini dibuat, saya mendapati bahawa keputusan Mahkamah Agung sebenarnya telah dilaporkan.(rujuk kes *Selvamary d/o P. Sathianathan lwn. G. Rethinasamy* [1991] 1 CLJ 266; [1991] 1 CLJ (Rep) 412).

Dalam keputusan Mahkamah Agung Hashim Yeop A. Sani Hakim Besar Malaya berkata bahawa mengikut s. 103(3) Akta tersebut, ia hanya memerlukan dokumen-dokumen diserahkan kepada Majlis Peguam dan Majlis Peguam tidak perlu dinamakan sebagai satu pihak. Mahkamah Agung bersetuju dengan keputusan YA Edgar Joseph Jr H (pada masa itu) bahawa tidak ada peruntukkan di bawah Akta tersebut untuk melanjutkan tempoh masa untuk membuat rayuan dan oleh sebab tempoh masa untuk merayu telah luput, rayuan itu adalah tidak sah. Dengan itu, Mahkamah Agung telah menolak rayuan diatas isu kedua dimana tempoh masa untuk buat rayuan telah luput.

Dalam kes *Gurdial Singh a/l Tara Singh lwn. Hendon by Hj Mohamed & Anor* [1992] 4 CLJ 1983; [1992] 2 CLJ (Rep) 433, YA Mohamed Dzaiddin b. Hj. Abdullah H (pada masa itu) memutuskan bahawa Majlis Peguam atau Jawatankuasa Peguam Negeri tidak boleh dinamakan sebagai satu pihak diatas rayuan kerana s. 103(3) Akta tersebut hanya memerlukan Majlis Peguam diserahkan dengan dokumen-dokumen dan kes *Selvamary d/o P. Sathianathan lwn. G. Rethinasamy* [1991] 1 CLJ 266; [1991] 1 CLJ (Rep) 412 keputusan Mahkamah Agung telah dirujuk dalam kes *Gurdial Singh*.

Saya berpendapat bahawa kedua-dua kes *Selvamary d/o P. Sathianathan lwn. G. Rethinasamy* [1991] 1 CLJ 266; [1991] 1 CLJ (Rep) 412 dan *Gurdial Singh a/l Tara Singh lwn. Hendon bt Hj Mohamed & Anor* [1992] 4 CLJ 1983; [1992] 2 CLJ (Rep) 433 harus dibezakan dimana peruntukkan di bawah s. 103 yang dirujuk dalam kedua-dua kes adalah sebelum pindaan kepada Akta Profession Undang-Undang 1976 khususnya s. 103. Pada masa kedua-dua kes diputuskan tidak wujud Lembaga Penyiasat atau Lembaga Tatatertib atau Legal Profession (Disciplinary Proceedings) (Appeal) Rules 1994 seperti yang wujud dalam rayuan di hadapan mahkamah ini dimana keputusan untuk menolak aduan

oleh perayu dibuat oleh Lembaga Tatatertib diatas syor oleh Lembaga Penyiasat dan bukan oleh Majlis Peguam seperti dalam kedua-dua kes yang diputuskan sebelum pindaan. Oleh itu, saya berpendapat bahawa adalah wajar bahawa Lembaga Tatatertib dinamakan sebagai satu pihak dalam rayuan ini atau sekurang-kurangnya diserahkan dengan rekod rayuan dalam tempoh masa dimana rekod rayuan harus difailkan dan diserahkan kepada kedua-dua responden.

Sekiranya, saya telah tersilap diatas pendapat bahawa Lembaga Tatatertib wajar dinamakan sebagai satu pihak dalam rayuan ini, tidak ada sebarang bukti atau maklumat sama ada rekod rayuan telah diserahkan kepada Lembaga Tatatertib seperti yang dikehendaki oleh Legal Profession (Disciplinary Proceedings) (Appeal) Rules 1994. Diatas alasan ini juga rayuan adalah tidak sah dan harus ditolak.

Bagaimanapun, tidak ada sebarang maklumat atau dokumen bilakah keputusan Lembaga Tatatertib yang bertarikh 19 Disember 2001 dimaklumkan kepada perayu atau diterima oleh perayu untuk tentukan tempoh satu bulan yang membenarkan perayu membuat rayuan kepada Mahkamah Tinggi. Juga, tidak ada sebarang dokumen dalam rekod rayuan samada perayu telah memohon untuk alasan-alasan keputusan oleh Lembaga Tatatertib. Dengan itu, tanpa sebarang bukti oleh perayu bahawa rayuan ini difailkan dalam tempoh satu bulan dari tarikh beliau menerima keputusan tersebut, rayuan ini tidak boleh dinyatakan teratur dan bantahan yang dibangkit oleh responden kedua bagi diri beliau dan responden pertama bahawa rayuan ini tidak difailkan dalam tempoh satu bulan diterima. Walau bagaimanapun, r. 11 Legal Profession (Disciplinary Proceedings) (Appeal) Rules 1994 menyatakan bahawa dimana tidak ada peruntukkan dibawah Kaedah-Kaedah ini prosedur dan amalan dalam Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 dipakai.

Tentang soalan yang kedua seperti yang dikemukakan kepada kedua-dua pihak bahawa memorandum rayuan adalah terhadap keputusan Lembaga Penyiasat dan bukan terhadap keputusan Lembaga Tatatertib, saya berpendapat bahawa memorandum rayuan adalah cacat kerana semua cabaran yang dibangkit adalah terhadap keputusan Tribunal Penyiasat dan bukan terhadap keputusan Lembaga Tatatertib seperti yang diperuntukkan di bawah s. 103E(1) Akta tersebut dan seperti dinyatakan dalam notis rayuan.

Saya berpendapat bahawa sebarang aduan atau cabaran yang dibangkitkan dalam memorandum rayuan hanya boleh dibuat terhadap Lembaga Tatatertib dan bukan terhadap Tribunal Penyiasat sebab perayu hanya dibenarkan untuk membuat rayuan terhadap keputusan Lembaga Tatatertib. Juga, Notis Rayuan yang difailkan oleh perayu dengan jelas menyatakan bahawa perayu tidak puas

hati dengan keputusan Lembaga Tatatertib yang diberikan pada 19 Disember 2001 dan bukan terhadap keputusan atau syor Tribunal Penyiasat yang diberi pada 7 Ogos 2001.

Dalam kes *W.E. Balasingam lwn. The Bar Council* [1985] 2 CLJ 173; [1985] CLJ (Rep) 813, Mahkamah Agung melalui Wan Hamzah HMA telah memutuskan bahawa Jawatankuasa Tatatertib tidak boleh pergi belakang sabitan Encik W.E. Balasingam yang disabit di bawah ss. 109 dan 409 Kanun Keseksaan untuk menentukan sama ada sabitan itu adil kerana sabitan itu adalah muktamad dimana rayuan terhadap sabitan telah ditolak. Seperti anologi kes tersebut, saya berpendapat bahawa perayu tidak boleh pergi ke belakang pendapat atau syor Tribunal Penyiasat dan soalkan syornya tetapi hanya berhak untuk mencabarkan keputusan Lembaga Tatatertib diatas sebab-sebab berikut:

(1) Tribunal Penyiasat hanya mensyorkan supaya penyiasatan formal tidak perlu;

(2) apa yang dikemukakan kepada Lembaga Tatatertib adalah hanya syor melalui satu laporan penyiasatan;

(3) Lembaga Tatatertib yang membuat keputusan selepas timbang laporan Tribunal Penyiasat dan aduan-aduan oleh perayu; seterusnya

(4) Lembaga Tatatertib yang membuat keputusan bahawa satu siasatan formal tidak perlu dan aduan perayu ditolak.

(5) Notis Rayuan yang difailkan oleh perayu adalah terhadap keputusan Lembaga Tatatertib yang diberi pada 19 Disember 2001 dan bukan terhadap keputusan atau syor Tribunal Penyiasat.

Di atas alasan ini sahaja, saya berpendapat bahawa rayuan ini harus ditolak. Juga, saya berpendapat bahawa rekod rayuan juga tidak mengandungi alasan-alasan keputusan Lembaga Tatatertib. Dengan itu, rayuan oleh perayu ditolak.

YA Dato' Abdul Hamid bin Embong, HMT, dan YA Dato' Balia Yusof bin Haji Wahi, PK, telah meneliti alasan-alasan penghakiman ini dan bersetuju.